

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Kowalewski
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2018r. w Suwałkach

sprawy **M. A., T. A.**

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość świadczenia i emeryturę rolniczą

w związku z odwołaniem M. A., T. A.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 14 lutego 2018 r. znak (...) i z dnia 15 lutego 2018 r. znak (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 14 lutego 2018 r. znak (...) i ustala, że T. A. ma prawo do wypłaty części uzupełniającej świadczenia w wymiarze 100%;**
- 2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 15 lutego 2018 r. znak (...) i przyznaje M. A. prawo do emerytury począwszy od dnia 14 grudnia 2017 roku;**
- 3. zasądza od pozwanego na rzecz M. A. i T. A. kwoty po 180 (sto osiemdziesiąt 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.02 2018 r. Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego(...)w O. zawieszono część uzupełniającą świadczenia rentowego przysługującego T. A. w wymiarze 50 %.

Kolejną decyzją z dnia 15.02 2018 r. Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...)w O. odmówiono M. A. prawa do wcześniejszej emerytury rolniczej.

Decyzje te wydano wobec uznania, iż T. i M. małżonkowie A. nie zaprzestali prowadzenia działalności rolniczej.

W odwołaniach od powyższych decyzji małżonkowie A. podnieśli, że zaprzestali prowadzenia działalności rolniczej, z uwagi na wydzierżawienie w całości, będących w ich posiadaniu gruntów rolnych. Ubezpieczeni wskazali też, że nie czerpią żadnych korzyści z prowadzenia tego rodzaju działalności.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca T. A. począwszy od dnia 6.10.2009r był uprawniony do okresowej renty rolniczej, pobieranej w pełnej wysokości, bowiem jego małżonka M. A. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy.

Wnioskodawca wraz z małżonką są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego zakupionego od Skarbu Państwa o powierzchni przekraczającej 50 ha. Na podstawie umów zawartych w 2015 r. grunty te zostały wydierżawione. Ponadto na podstawie aktu notarialnego z 5.09.1985r. teść wnioskodawcy W. K., przeniósł na rzecz małżonków A. swój udział w wysokości 4/6 części w nieruchomości rolnej. W efekcie tego T. A. wraz z małżonką i W. K. stał się współwłaścicielem, gospodarstwa rolnego o powierzchni 9,67 ha.

W dniu 11.12.2017 r. małżonkowie A. wydierżawili córce K. A. swoje udziały w zabudowanej nieruchomości rolnej oznaczonej jako działka o nr. 27 o powierzchni 9,6098 ha.

Zawarta umowa dzierżawy, mocą której małżonkowie wydierżawili córce K. A. swoje udziały w zabudowanej nieruchomości rolnej nie spełnia jednak zdaniem pozwanego wymogów przewidzianych w art.28 ust. 4 pkt.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016 r. poz. 277). Bowiem wydierżawienie córce udziału we współwłasności, gdy współwłaściciel wydierżawia tylko swoje udziały, które nie są fizycznie wydzielone (a nie wydierżawienie całego gospodarstwa rolnego przez wszystkich współwłaścicieli lub wydierżawienie swojego udziału pozostałym współwłaścicielom), nie daje podstaw do uznania, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Ta ostatnia okoliczność legła u podstaw wydania zaskarżonych decyzji i pozostawała istotą sporu w rozpoznawanej sprawie.

W ocenie Sądu stanowisko pozwanego wyrażone w decyzjach dotyczącej wnioskodawców T. A. i M. A., nie jest przekonujące.

Zgodnie z treścią art. 28 ustęp 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2336) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą. W myśl ustępu 2 zawieszenie wypłaty dotyczy części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy; emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95 % emerytury podstawowej. Stosownie do ustępu 3 wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7 i 9-11. Zgodnie natomiast z ustępem 4 uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

W art. 28 ust. 4 nie została określona definicją ustawową prowadzenia działalności rolniczej sytuacja emeryta lub rencisty, który jest właścicielem (posiadaczem) gospodarstwa rolnego. W przepisie tym mowa jest o wypadkach, w których "uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej". W tych wypadkach będący właścicielami gospodarstw rolnych emeryci lub renciści nie muszą udowadniać nieprowadzenie działalności rolniczej; wynika to z ustawy. Nie oznacza to jednak, że w każdej innej sytuacji niż te, o których mowa w art. 28 ust. 4, właściciel (posiadacz) gospodarstwa rolnego jest tylko z powodu własności (posiadania) rolnikiem prowadzącym działalność rolniczą w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2009 r., II UK 46/09).

Mając na uwadze powyższe przepisy uznać należy, że przesłanką zawieszenia wypłaty części uzupełniającej emerytury lub renty na podstawie art. 28 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników jest prowadzenie działalności rolniczej, a nie samo posiadanie lub dysponowanie własnością gospodarstwa.

Sąd Okręgowy podziela powyższy pogląd i zwraca uwagę na utrwaloną już w judykaturze wykładnię art. 28 zgodnie, z którą wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04, OSNP rok 2004, nr 22, poz. 389; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2015 r., I UK 222/14; Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 czerwca 2015 r., III AUa 915/14 wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 września 2014 r., III AUa 2548/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 marca 2014 r., III AUa 1348/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 czerwca 2009 r., III AUa 255/09).

Prowadzenie działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oznacza bowiem prowadzenie na własny rachunek przez posiadacza gospodarstwa rolnego działalności zawodowej, związanej z tym gospodarstwem, stałej i osobistej oraz mającej charakter wykonywania pracy lub innych zwykłych czynności wiążących się z jego prowadzeniem. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2005 r., I UK 16/05, OSNP rok 2006, nr 17-18, poz. 278; wyrok Sądu Najwyższego z 19 lipca 2001 r., UKN 492/00, OSNP rok 2003, Nr 9, poz. 233). Tym samym własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego nie może mieć wpływu na wysokość pobieranych świadczeń. Co za tym idzie, nawet w przypadku nie przekazania posiadania gospodarstwa rolnego w drodze umowy dzierżawy albo przekazania go w drodze umowy dzierżawy zastępnemu, wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy.

Stan faktyczny ustalony w postępowaniu w niniejszej sprawie jest bezsporny. W jego toku Sąd przeprowadził dowód z zeznań obojga skarżących oraz świadków J. Z., C. A. i K. A..

Na podstawie tych wiarygodnych i wzajemnie ze sobą korespondujących zeznań Sąd ustalił, że oboje ubezpieczeni są wprawdzie obecnie współwłaścicielami działek rolnych, to jednak na gruntach tych nie prowadzili i nie prowadzą żadnej działalności rolniczej. Nie pobierali również dopłat unijnych.

Zatem przyjęć można, że pomimo faktu, iż oboje odwołujący są współwłaścicielami działek rolnych, to faktycznie nie prowadzi oni żadnej działalności rolniczej. Okoliczność, że wskazywana przez organ rentowy umowa dzierżawy, zawarta w dniu 11.12.2017 r. nie odpowiada wymogom art. 199 KC powoduje wprawdzie jej nieważność, jednakże podstawową przesłanką do uzyskania części uzupełniającej renty rolniczej jest zaprzestanie działalności rolniczej przez właściciela bądź posiadacza gospodarstwa rolnego.

Stwierdzić też należy, iż odwołująca M. A. zachowuje prawo do wcześniejszej emerytury rolniczej, skoro jak wyżej wskazano, skarżąca podobnie jak jej małżonek, faktycznie nie prowadziła działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

To mając na względzie, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 KPC orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 98 § 1 KPC w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).